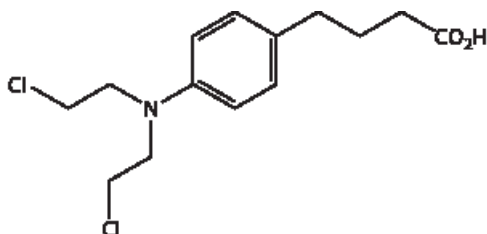

ХЛОРАМБУЦИЛ

Chlorambucilum

CHLORAMBUCIL

$C_{14}H_{19}Cl_2NO_2$
[305-03-3]

М.м. 304.2

4-[4-[Біс(2-хлоретил)аміно]феніл]бутанова кислота.

Вміст: не менше 98.5 % і не більше 101.0 %, у перерахунку на безводну речовину.

ВЛАСТИВОСТІ

Опис. Кристалічний порошок білого або майже білого кольору.

Розчинність. Практично нерозчинний у воді, легко розчинний в ацетоні й етанолі (96 %).

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

А. Абсорбційна спектрофотометрія в інфрачервоному діапазоні (2.2.24).

Відповідність: спектр ФСЗ хлорамбуцилу.

ВИПРОБУВАННЯ

Домішка G. Рідинна хроматографія (2.2.29).

Розчини стабільні протягом 8 год за кімнатної температури або 24 год за температури від 4 °С до 8 °С.

Випробовуваний розчин. 10.0 мг субстанції розчиняють у метанолі Р і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 20.0 мл.

Розчин порівняння (а). 1.0 мл випробовуваного розчину доводять рухомою фазою до об'єму 50.0 мл. 2.0 мл одержаного розчину доводять рухомою фазою до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (б). 5 мг ФСЗ хлорамбуцилу, що містить домішку G, розчиняють у метанолі Р і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 10.0 мл.

Колонка:

— *розмір:* 0.15 м × 3.9 мм;

— *нерухома фаза:* силікагель для хроматографії феніл-силільний Р (5 мкм).

Рухома фаза: метанол Р — розчин 1.0 % (об/об) трифтороцтової кислоти Р (50:50).

Швидкість рухомої фази: 1.8 мл/хв.

Детектування: спектрофотометрично за довжини хвилі 260 нм.

Інжекція: 10 мкл.

Час хроматографування: удвічі більший за час утримування хлорамбуцилу.

Відносне утримування до хлорамбуцилу (час утримування хлорамбуцилу приблизно 11 хв): домішки G — приблизно 1.2.

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (б):

— *ступінь розділення:* не менше 1.5 між піками хлорамбуцилу і домішки G.

Нормування:

— *домішка G:* на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка домішки G не має перевищувати площі піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.4 %).

Супровідні домішки. Рідинна хроматографія (2.2.29).

Розчини готують безпосередньо перед використанням і захищають від світла.

Розчинник: розчин 10.3 г/л хлористоводневої кислоти Р — ацетонітрил для хроматографії Р (10:90).

Випробовуваний розчин. 25.0 мг субстанції розчиняють у розчиннику й доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 100.0 мл.

Розчин порівняння (а). 1.0 мл випробовуваного розчину доводять розчинником до об'єму 100.0 мл. 1.0 мл одержаного розчину доводять розчинником до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (б). 5 мг ФСЗ хлорамбуцилу для перевірки придатності хроматографічної системи (містить домішки В й Е) розчиняють у розчиннику й доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 20.0 мл.

Колонка:

— *розмір:* 0.25 м × 3.0 мм;

— *нерухома фаза:* силікагель для хроматографії октадецилсилільний, ендкепований Р (5 мкм).

Рухома фаза:

— *рухома фаза А:* розчин 1.9 г/л амонію ацетату Р, рН якого доведено до 3.9 оцтовою кислотою Р;

— *рухома фаза В:* ацетонітрил для хроматографії Р.

Час (хв)	Рухома фаза А (% об/об)	Рухома фаза В (% об/об)
0–5	60	40
5–15	60 → 10	40 → 90
15–25	10	90

Швидкість рухомої фази: 0.8 мл/хв.

Детектування: спектрофотометрично за довжини хвилі 260 нм.

Інжекція: 10 мкл.

Ідентифікація домішок: для ідентифікації піків домішок В й Е використовують хроматограму, що додається до ФСЗ хлорамбуцилу для перевірки придатності хроматографічної системи, і хроматограму розчину порівняння (b).

Відносне утримування до хлорамбуцилу (час утримування хлорамбуцилу приблизно 12 хв): домішки В — приблизно 0.5; домішки Е — приблизно 1.4.

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (b):

— ступінь розділення: не менше 5.0 між піками домішки В й хлорамбуцилу.

Нормування:

— домішка Е: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка домішки Е не має бути більше за шість площ основного піка на хроматограмі розчину порівняння (a) (0.6 %);

— домішка В: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка домішки Е не має бути більше за чотири площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (a) (0.4 %);

— неспецифіковані домішки: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка будь-якої неспецифікованої домішки не має бути більше, ніж площа основного піка на хроматограмі розчину порівняння (a) (0.10 %);

— сума: на хроматограмі випробовуваного розчину сума площ піків усіх домішок не має бути більше за десять площ основного піка на хроматограмі розчину порівняння (a) (1.0 %);

— не враховують: будь-який пік, площа якого не перевищує 0.5 площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (a) (0.05 %).

Вода (2.5.12). Не більше 0.5 %. Визначення проводять з 1.00 г субстанції.

Сульфатна зола (2.4.14). Не більше 0.1 %. Визначення проводять з 1.0 г субстанції.

КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ

0.200 г субстанції розчиняють у 10 мл ацетону Р, додають 10 мл води Р і титрують 0.1 М розчином натрію гідроксиду, використовуючи як індикатор 0.1 мл фенолфталеїну розчину Р.

1.0 мл 0.1 М розчину натрію гідроксиду відповідає 30.42 мг $C_{14}H_{19}Cl_2NO_2$.

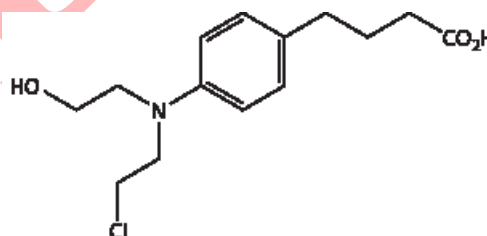
ЗБЕРІГАННЯ

У захищеному від світла місці.

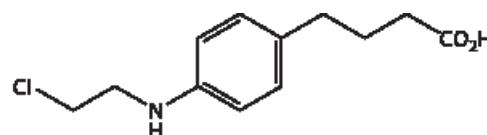
ДОМІШКИ

Специфіковані домішки: В, Е, G.

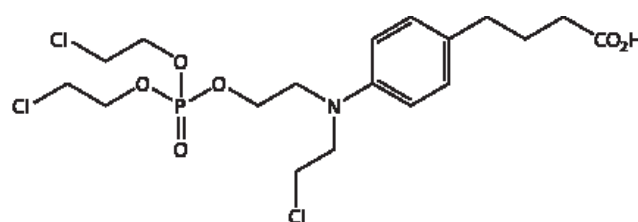
Інші домішки, що визначаються (ці домішки, якщо вони наявні в достатній кількості, можуть визначатися тим або іншим випробуванням монографії. Їх вміст нормується загальноприйнятими критеріями для інших/неспецифікованих домішок і/або статтею «Субстанції для фармацевтичного застосування». Тому немає потреби їх ідентифікувати для демонстрації відповідності вимогам. Див. також 5.10 «Контроль домішок у субстанціях для фармацевтичного застосування»): А, С, D, F.

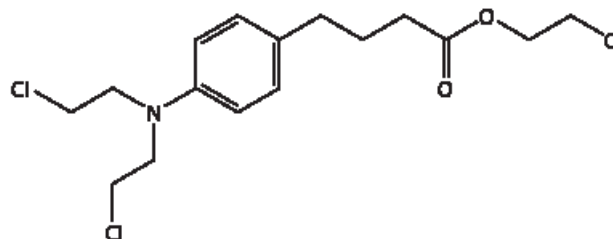
А. 4-[4-[(2-хлоретил)(2-гідроксіетил)аміно]феніл]бутанова кислота.

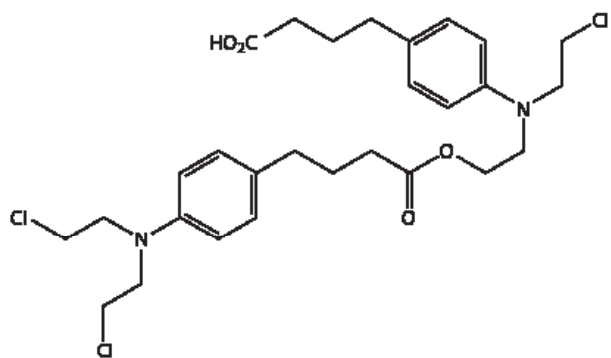
В. 4-[4-[(2-хлоретил)аміно]феніл]бутанова кислота.

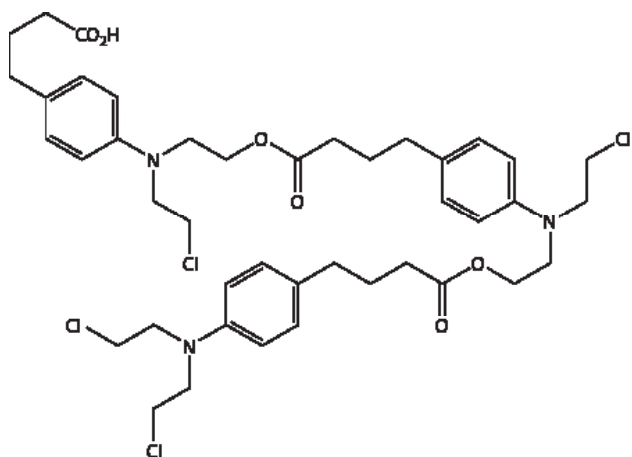
С. 4-[4-[[2-[[біс(2-хлоретокси)фосфорил]оксі]етил](2-хлоретил)аміно]феніл]бутанова кислота.

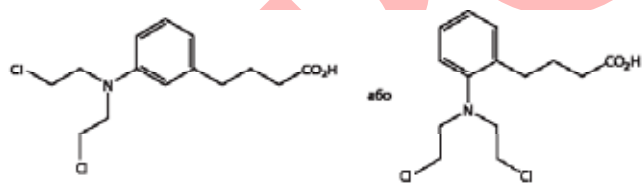
Д. 2-хлоретил 4-[4-[[біс(2-хлоретил)аміно]феніл]бутаноат,

Е. 4-[4-[[2-[[4-[4-[біс(хлоретил)аміно]феніл]-бутаноїл]оксіетил](2-хлоретил)аміно]феніл]бутанова кислота,

Ф. 4-[4-[[2-[[4-[4-[біс(2-хлоретил)аміно]феніл]-бутаноїл]оксіетил](2-хлоретил)аміно]-феніл] бутаноїл]оксіетил](2-хлоретил)аміно]феніл] бутанова кислота.

Г. 4-[2-біс(2-хлоретил)аміно]феніл]бутанова кислота або 4-[3-біс(2-хлоретил)аміно]феніл]бутанова кислота (метахлорамбуцил або ортохлорамбуцил).